

Πανηγύρισε ο Μητροπολιτικός Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 6 Αυγούστου (εορτή της Μεταμορφώσεως) πανηγύρισε ο Μητροπολιτικός Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε, κήρυξε το θείο λόγο και στο τέλος, κατά το εκκλησιαστικό έθος, ευλόγησε τους καρπούς της αμπέλου.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Καί ἰδοῦ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καί Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες».

Στό ὄρος Θαβώρ μᾶς μεταφέρει τό σημερινό εὐαγγελικό ανάγνωσμα γιά νά γίνουμε καί ἐμεῖς, μαζί μέ τούς τρεῖς μαθητές τοῦ Χριστοῦ, μάρτυρες τοῦ θαύματος τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, πού ἐορτάζουμε σήμερα.

Στό ὄρος Θαβώρ τούς μετέφερε καί ἐκείνους ὁ Ἰησοῦς λίγο πρῖν ἀπό τό Πάθος του, γιά νά τούς ἀποκαλύψει τήν θεία του φύση, γιά νά τούς δείξει τό μεγαλεῖο τῆς θεότητός του, ὥστε νά μήν ἀπογοητευθοῦν καί νά μήν κλονισθοῦν, ὅταν θά τόν δοῦν σταυρωμένο ὡς κακοῦργο.

Ὅμως οἱ μαθητές δέν ἀντέχουν νά δοῦν τό θαῦμα, δέν ἀντέχουν νά δοῦν τό μυστήριο τῆς θεότητος τοῦ διδασκάλου τους, γιατί, ὅπως εἶχε πεῖ ὁ Θεός στόν προφήτη Μωυσῆ, ὅταν ἐκεῖνος τοῦ ζήτησε νά δεῖ ἔστω καί γιά λίγο τό θεῖο του πρόσωπο, δέν εἶναι δυνατόν νά δεῖ ἄνθρωπος τόν Θεό καί νά ζήσει.

Εἶναι τόση ἡ λάμψη τῆς θεότητος καί τέτοιο τό μεγαλεῖο της πού ὑπερβαίνει κατά πολύ τίς ἀνθρώπινες ἀντοχές καί δυνατότητες.

Γι' αὐτό καί οἱ μαθητές, ὅταν βλέπουν τόν Χριστό νά μεταμορφώνεται ἐνώπιον αὐτῶν, νά ἀποκαλύπτει δηλαδή στιγμιαῖα τή θεία του φύση, τότε πέφτουν στό ἔδαφος, τυφλωμένοι ἀπό τό ἀνυπέρβλητο φῶς τῆς θεότητος, καί τότε ἀρχίζουν νά κατανοοῦν ὅτι ὄντως ὁ Διδάσκαλός τους ἦταν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης.

Ὅμως καί πάλι δυσκολεύονται νά συνειδητοποιήσουν τί σημαίνουν ὅλα αὐτά πού ζοῦν, τί σημαίνει αὐτό τό ὑπερκόσμιο σκηνικό στό ὁποῖο βρίσκονται ἀδύναμοι θεατές. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός πού δέν θέλει νά τούς τρομάξει ἀλλά νά τούς βοηθήσει νά κατανοήσουν τό μέγεθος τῆς θείας οἰκονομίας, ἐπιτρέπει νά ἐμφανισθοῦν οἱ δύο μεγαλύτεροι προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὁ προφήτης Μωυσῆς καί ὁ προφήτης Ἡλίας.

«Καί ἰδού ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καί Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες», σημειώνει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Ματθαῖος.

«Ὦφθησαν συλλαλοῦντες». Δέν μᾶς λέει τί συζητοῦσαν, γιατί ἀσφαλῶς οἱ μαθητές ἦταν τόσο ταραγμένοι πού ἦταν ἀδύνατο νά καταλάβουν τί ἔλεγαν, ἀλλά καί γιατί δέν ἔχει καμία σημασία γι' αὐτό πού θέλει νά μᾶς μεταδώσει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής.

Ἡ συνομιλία τοῦ Χριστοῦ μέ τόν Μωυσῆ καί τόν Ἡλία δείχνει ἀφενός ὅτι ἡ θεότητα τοῦ Ἰησοῦ συνυπάρχει ἀσύγχυτη μέ τήν ἀνθρώπινη φύση του, ἐφόσον ὁ Χριστός συνομιλεῖ μέ τούς δύο προφήτες, καί ἀφετέρου ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ κύριος καί τῶν ζώντων καί τῶν νεκρῶν, ἐφόσον μπορεῖ νά καλεῖ καί νά συνομιλεῖ ἐπάνω στό ὄρος Θαβώρ μέ τούς δύο προφήτες, οἱ ὁποῖοι, σύμφωνα μέ τόν ἱερό ὑμνογράφο, ἐκπροσωποῦν τίς δύο αὐτές ὁμάδες τῶν ἀνθρώπων.

«Μωσῆς καί Ἡλίας δέ, σοί παρειστήκεισαν, νεκρῶν καί ζώντων σε Κύριον δηλοποιοῦντες», ἀκούσαμε σήμερα στά στιχηρά τῶν αἴνων.

Ὁ Μωσῆς ἐκπροσωπεῖ τούς νεκρούς, γιατί ὁ ἴδιος ἀπέδωσε τό κοινό χρέος τῶν ἀνθρώπων, ἐνῶ ὁ προφήτης Ἡλίας ἐκπροσωπεῖ τούς ζωντανούς, καθώς ἀξιώθηκε ἀπό τόν Θεό νά ἀναληφθεῖ ζῶν στόν οὐρανό μέσα στό πυρφόρο ἄρμα του.

«Καί ἰδοῦ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καί Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες». Μοναδική καί ἀνεπανάληπτη ἡ ἐμπειρία τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου. Ὅμως καί ἐμεῖς ἔχουμε τήν εὐκαιρία νά ζήσουμε ἀνάλογες ἐμπειρίες, ἐάν θελήσουμε νά ἀκολουθήσουμε τόν Χριστό στήν ἀνάβασή του στό πνευματικό Θαβώρ. Καί αὐτή ἡ ἀνάβαση ἰσοδυναμεῖ μέ τήν προσπάθειά μας νά ξεφύγουμε ἀπό τά τοῦ κόσμου, νά ξεφύγουμε ἀπό ὅσα μᾶς κρατοῦν καί μᾶς δεσμεύουν στή γῆ, νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τό βάρος τῶν ἐπίγειων καί ἐγκόσμιων μεριμνῶν καί παθῶν, νά ἀποτινάξουμε τό φορτίο τῶν ἁμαρτιῶν μας καί νά στραφοῦμε πρός τόν οὐρανό.

Ἄν προσπαθοῦμε καί ἂν ἀγωνιζόμαστε νά ἀνεβοῦμε καί ἐμεῖς στό πνευματικό Θαβώρ, τότε θά ἔχουμε τήν εὐκαιρία καί τή δυνατότητα νά δοῦμε τόν μεταμορφούμενο Χριστό, στό μέτρο τῶν δικῶν ἀσθενῶν δυνάμεων. Γιατί ὁ Χριστός μεταμορφώνεται καί γιά χάρη μας, μεταμορφώνεται γιά χάρη τῶν ἐκλεκτῶν μαθητῶν του καί τῶν ἀγίων του, ἀποκαλύπτει δηλαδή τό φῶς καί τήν αἴγλη τῆς θεότητός του ὡς πρόγευση τῆς δόξης πού θά ἀντικρύσουμε, ὅταν θά ἔλθει «κρῖναι ζῶντας καί νεκρούς», ἀλλά πολύ περισσότερο, ὅταν θά τόν δοῦμε νά κάθεται στόν οὐρανό «ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός» του.

Ἄς προσπαθήσουμε, λοιπόν, νά ἀνεβοῦμε στό πνευματικό Θαβώρ, καλλιεργώντας πνευματικά τόν ἑαυτό μας, καί ἄς προσπαθήσουμε νά τόν δοῦμε μεταμορφούμενο μέσα στήν Ἐκκλησία του, μέσα στή λατρεία καί τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας στά ὁποῖα μᾶς προσκαλεῖ νά τόν δοῦμε. Ἐκεῖνος μᾶς καλεῖ νά τόν συναντήσουμε καί νά ἐνισχυθοῦμε στόν προσωπικό μας ἀγώνα, ὥστε μεταμορφούμενοι καί ἐμεῖς μέσα στό φῶς τῆς δικῆς του χάριτος νά ἀξιωθοῦμε νά τόν ἀντικρύσουμε «ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ» στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν γιά νά τόν δοξάζουμε αἰωνίως.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

